

Campagnestrategie

- Partijgenoten, wie heeft er nog een goed idee? Ik heb al genoteerd dat we morele chantage gaan uitoefenen op kiezers die dreigen GroenLinks, SP of D66 te stemmen. We houden hen voor dat zij zo bijdragen aan het premierschap van Fortuyn, zoals de klein linkse kiezers in Frankrijk het succes van Chirac en de opkomst van Le Pen op hun geweten hebben. Hoe beroerder we ervoor staan in de peilingen, des te beter moet deze strategie werken, dat is het mooie ervan. Maar ik blijf van mening dat we ook met iets positiefs moeten komen.
- O.k. Wat vind je van een honderd dagen plan?
- Een honderd dagen plan?
- Een contract met Nederland. Zo'n beetje in de stijl van Fortuyn, dat we keihard aangeven waar nieuwe PvdA bewindslieden na honderd dagen op afgerekend mogen worden.
- Klinkt dat niet een beetje rechts? De linkse kiezer is toch juist weer wat uitgekeken op die bedrijfsmatige-klantvriendelijke-overheidsbabbels?
- Onzin. Zo'n contract hoeft helemaal geen liberale bijklank te hebben. Dan kun je net zo goed zeggen dat het herinneringen oproept aan de planeconomie uit de tijd van de Sovjet-Unie.
- Nu je het zegt, dat doet het ook wel een beetje. Maar ik zal niet flauw zijn. Ontvouw je strategie. Wat gaan wij doen in honderd dagen?
- Honderd dagen, tien punten, één land.
- Één land?
- De suggestie van sociale cohesie. We kunnen die tien punten realiseren als we het met z'n allen doen, als we er als één land voor gaan staan.
- Kom maar op dan met die punten.
- Een einde aan de wachtlijsten, een einde aan de armoedeval, een einde aan de onveiligheid en de criminaliteit, hoeveel heb ik er nu al? Vier. Goed, ik ga door, sanering van de WAO, een basisverzekering ziektekosten, einde aan de files. Dat zijn er zeven.
- Ik wil even een time-out voordat je verder gaat. Hoe ga jij in hemelsnaam in honderd dagen een einde maken aan de wachtlijsten? De lengte van een wachtlijst wordt beïnvloed door de behoefte aan behandeling, de bevolkingsopbouw, epidemiologische factoren, inschatting en monitoring van de vraag door ziektekostenverzekeraars, de hoogte van het budget, het aantal specialisten, het aantal verpleegkundigen, de efficiency van het zorgproces, logistieke problemen, medisch-technologische ontwikkelingen, ziekteverzuim op de afdelingen, de geslachtsratio van het personeel, de beschikbare kinderopvang en dan heb ik nog niet de helft genoemd van alle factoren die de Tilburgse hoogleraar beleidswetenschappen Patrick Kenis opsomt in zijn oratie over wachtlijsten. Persoonlijk heb ik trouwens het sterke vermoeden dat die laatste twee factoren van cruciaal belang zijn. De gezondheidszorg wordt voor een heel groot deel bevolkt door vrouwen, terwijl veel van het daar te verzetten werk plaats- en tijdgebonden is. Met de huidige tekorten in de kinderopvang, de volkomen achterlijke schooltijden in dit land en het totale gebrek aan buitenschoolse opvang krijgen al die vrouwen het niet voor elkaar om meer dan twee dagen per week structureel te werken in de gezondheidszorg. Wat mij brengt op ...
- Nee, niet elke keer die stokpaardjes van jou. We gaan beslist geen recht op kinderopvang en naschoolse voorzieningen in de wet vast leggen binnen honderd dagen. Trouwens ook niet binnen tien jaar. Voor werk en zorg heb ik een ander punt bedacht: een moderne verlovverzekering, waardoor er wat lucht komt in het druk, druk, drukke leven van de tweeverdiener.
- Dan krijgt iedereen nog meer vakantie, dat lost toch de ellende in de zorg en het onderwijs niet op?

- De problemen in het onderwijs wou ik om tactische redenen maar rudimentair meenemen in de tien punten. Ik dacht aan *Geen jongere van school zonder diploma*.
- *Geen jongere van school zonder diploma*? Zou dat geen ontzettend nare effecten hebben in het onderwijs? Dat leraren met leerlingen die echt niet willen en niet kunnen tot in lengte van jaren opgescheept zitten, omdat je ze niet zonder diploma de straat op mag sturen? Denk je niet dat leraren dan murw worden en uiteindelijk het diploma gewoon maar geven? En dan wordt zo'n diploma toch waardeloos?
- Ik denk meer aan een contract met werkgevers, dat zij geen schoolverlaters zonder diploma in dienst zullen nemen, zodat leerlingen hoogst gemotiveerd zullen zijn om dat papiertje te halen.
- Mm.
- Sowieso is dat een beetje mijn idee, we gaan natuurlijk niet suggereren dat we binnen honderd dagen enig probleem zullen hebben opgelost, ook de wachtlijsten niet. Maar we geven aan dat we binnen honderd dagen overal *plannen* voor hebben bedacht, een plan waarmee de wachtlijsten worden weggewerkt, een voorstel voor een nieuwe WAO-wet, een mobiliteitsplan door de Kamer geloodst, een offensief om de misdaad te bestrijden, afspraken over de basisverzekering ziektekosten, een convenant met pensioenfondsen, een wetsvoorstel voor modern zorgverlof, meer in die richting.
- Ja maar, dat doen we toch normaal gesproken ook al? Dat zijn precies het soort dingen die we altijd neerleggen in een vers regeerakkoord. Wat is dan het nieuwe van honderd dagen, tien punten, één land?
- De slogan. Daar gaat het toch om in campagnes!